

The reparations agreement: In March 1952 a reparations agreement was signed between Israel and Germany. The agreement determined that Germany would pay Israel financial compensation in recognition of its responsibility for the murder of members of the Jewish people and the loss of Jewish lives and property. The agreement gave rise to heated arguments, which included violence in the Knesset and among the general public, between those opposed to accepting reparations from the Germans and those in favor.

הסכם השילומים: במארס 1952 נחתם הסכם שילומים בין ישראל לגרמניה. בהסכם נקבע כי גרמניה תשלם למדינת ישראל פיצוי כספי מתוך הכרה באחריותה לרצח בני העם היהודי ולפגיעה ברכוש ובנפש. ההסכם עורר ויכוחים נוקבים, עד כדי מעשי אלימות בכנסת ובציבור הרחב, בין המתנגדים לקבלת השילומים מהגרמנים לבין התומכים בקבלתם.

The deal to release Gilad Shalit: Gilad Shalit is an Israeli soldier who was abducted on June 25, 2006, during his military service by Palestinian terrorists belonging to the Hamas, Popular Resistance Committees and Islamic Army terrorist organizations. Shalit was held captive in the Gaza Strip for about five years and four months (1,941 days). In a deal between Israel and the Hamas, he was released and returned to Israel on October 18, 2011, in exchange for the release of 1,027 security prisoners, including hundreds of prisoners serving life sentences.

העסקה לשחרור גלעד שליט: גלעד שליט הוא חייל ישראלי שנחטף במהלך שירותו הצבאי ב־25 ביוני 2006 על ידי מחבלים פלסטינים שהשתייכו לארגוני הטרור חמאס, ועדות ההתנגדות העממית וצבא האסלאם. שליט הוחזק בשבי ברצועת עזה במשך כחמש שנים וארבעה חודשים (1,941 ימים). במסגרת עסקה בין ישראל לחמאס הוא שוחרר והושב לישראל ב-18 באוקטובר 2011, תמורת שחרור 1,027 אסירים ביטחוניים, בהם מאות אסירי עולם.

Leaving the European Union: In a referendum that took place on June 23, 2016, the United Kingdom voted on whether to remain in the European Union or leave. Leaving the EU was nicknamed Brexit (Britain + exit). The supporters of leaving the EU won the referendum, with 17,410,742 (51.9%) votes, compared to 16,141,241 (48.1%) who voted to remain in the EU.

עזיבת האיחוד האירופי: במשאל עם שהתקיים בבריטניה ב־23 ביוני 2016 הצביעה הממלכה המאוחדת האם להישאר באיחוד האירופי או לפרוש ממנו. עזיבת האיחוד קיבלה את הכינוי Brexit המאוחדת האם להישאר באיחוד האירופי או לפרוש ממנו. עזיבת האיחוד קיבלה את הכינוי (במשאל ניצח המחנה שתמך בפרישה מהאיחוד, עם (הלחם של המילים בריטניה ו- Exit , יציאה). במשאל ניצח המחנה שתמך בפרישה מהאיחוד, עם (48.1%) קולות לעומת 16,141,241 (48.1%) שבחרו להישאר באיחוד.

Giving asylum to refugees: According to a United Nations Refugee Agency report, at the end of 2012 there were 31 million people who were forced to leave their countries or their homes due to conflict, violence, or violation of human rights, and were considered as entitled to international protection. This issue occupies many countries in the world including Israel.

הענקת מקלט לפליטים: על פי דו"ח נציבות האו"ם לפליטים, בסוף שנת 2012 נכללו כזכאים להגנה בינלאומית כ 31 מיליון בני אדם שנאלצו לעזוב את מדינתם או את ביתם עקב סכסוך, אלימות, או הפרת זכויות אדם. סוגיה זו מעסיקה מדינות רבות בעולם ובכללן מדינת ישראל.

The character of Shabbat in Israel - public transport on Shabbat / opening stores on Shabbat: The controversial issue of Shabbat expresses the deep differences between religious and secular people. Most secular people support at least the opening of places for entertainment and operating public transport on Shabbat. However, most religious people see public desecration of the Sabbat as damaging the Jewish character of the State of Israel.

צביון השבת במדינת ישראל - תחבורה ציבורית בשבת / פתיחת חנויות בשבת: סוגיית השבת השנויה במחלוקת מבטאת את הניגודים העמוקים בין הדתיים לחילוניים. מרבית החילונים תומכים לכל הפחות בפתיחת מקומות בילוי ובהפעלת תחבורה ציבורית בשבת. אולם מרבית הדתיים רואים חילול שבת בפרהסיה כפוגע בצביון היהודי של המדינה.

The Uganda project: A proposal made by the British Colonial Secretary, Joseph Chamberlain, to Herzl in 1903. According to the proposal the British government would lease the Zionists an area in East Africa where the Jews would be able to found a self-governing Jewish colony. The difficult situation of the Jews of Russia influenced Herzl, and he was inclined to accept the proposal, although it was opposed to the Basle program. Herzl brought the Uganda project for discussion at the Sixth Zionist Congress in 1903, and emphasized that accepting the Uganda project was an emergency solution intended to save the Jews, and that Uganda would be a temporary refuge for the Jewish people until it would be possible to move them to Israel. The discussion of this question at the Congress was accompanied by strong emotional turmoil, and was seen by some as betrayal of Zionism.

תוכנית אוגנדה: הצעה שהציע ג'וזף צֶ'מבֶּרליין, שר המושבות הבריטי להרצל בשנת 1903. לפי ההצעה תמסור ממשלת בריטניה בחכירה לציונים שטח במזרח אפריקה שבו יוכלו היהודים להקים מושבה יהודית ולנהל שלטון עצמי. מצבם הקשה של יהודי רוסיה השפיע על הרצל והוא נטה לקבל את ההצעה, אף שהייתה מנוגדת לתוכנית באזל. הרצל העלה את תוכנית אוגנדה לדיון בקונגרס הציוני השישי שהתכנס ב-1903, והדגיש שקבלת תוכנית אוגנדה היא פעולה לשעת חירום אשר מיועדת להציל יהודים מאובדן, וכי אוגנדה תשמש מקלט זמני לעם היהודי עד שיהיה אפשר להעביר אותו לארץ ישראל. הדיון בשאלה זו בקונגרס לוּוֹה בסערת רגשות עזה, והיו שראו בהצעה בגידה בציונות.

The disengagement plan: A plan that was carried out by the Israeli government headed by Ariel Sharon in Summer 2005, during which Israel unilaterally evacuated the residents of the Jewish settlements and the IDF forces completely withdrew from the Gaza Strip to the exact borders of the Green Line in that region. At the same time the government evacuated four isolated settlements in Northern Samaria. Some 8,600 Jews were living in the Gaza Strip until the disengagement. The protest against the plan, symbolized by the color orange, was one of the most prominent in the history of Israeli democracy.

תוכנית ההתנתקות: תוכנית שבוצעה על ידי ממשלת ישראל בראשות אריאל שרון בקיץ 2005 ובמהלכה פינתה ישראל באופן חד צדדי את תושבי ההתנחלויות מרצועת עזה, וכוחות צה"ל נסוגו ממנה באופן מוחלט לגבולות המדויקים של הקו הירוק באזור זה. במקביל פינתה הממשלה ארבע התנחלויות מבודדות בצפון השומרון. בחבל עזה התגוררו ערב ההתנתקות כ-8,600 יהודים. המחאה כנגד התוכנית, שסמלה היה הצבע הכתום, הייתה מן המחאות הבולטות ביותר בתולדות הדמוקרטיה הישראלית.

The declaration of Jerusalem as the capital of Israel: US president Donald Trump's declaration on December 6, 2017, of official diplomatic recognition by the USA of Jerusalem as the capital of Israel and the instruction to transfer the embassy from Tel Aviv to Jerusalem.

This declaration was welcomed by Israel, and received with anger by the Palestinian Authority which tried to prevent the step. A large majority of the international community remained opposed to recognizing Jerusalem as capital and supported the denouncement of the American declaration in the UN General Assembly.

ההצהרה על ירושלים כבירת ישראל: הצהרתו של נשיא ארצות הברית, דונלד טראמפ, מ-6 בדצמבר 2017, על הכרה דיפלומטית רשמית של ארצות הברית בירושלים כבירת ישראל ומתן הוראה להעביר את השגרירות מתל אביב לירושלים.

הצהרה זו התקבלה בברכה בישראל, ובכעס מצידה של הרשות הפלסטינית שניסתה למנוע את המהלך. רוב גדול בקהילה הבינלאומית דבק בהתנגדות להכרה בירושלים כבירה ואף תמך בגינוי להצהרה האמריקאית בעצרת הכללית של האו"ם.

The peace treaty with Jordan: On October 26, 1994, a peace treaty was signed between Israel and the Kingdom of Jordan. The ceremony took place in the Arava in the presence of King Hussein of Jordan, Prime Minister Yitzhak Rabin and US President Bill Clinton. In the peace treaty both sides emphasized their aspiration to "a just, lasting and comprehensive peace in the Middle East ... based on freedom, equality, justice and respect for fundamental human rights," a peace that would ensure the rights and obligations of the two countries "to live in peace with each other... within secure and recognized boundaries," to develop "friendly relations and cooperation" and to ensure "lasting security" for both countries.

הסכם השלום עם ירדן: בתאריך 26 באוקטובר 1994 נחתם הסכם השלום בין מדינת ישראל לממלכת ירדן. הטקס התקיים בערבה בנוכחות חוסיין מלך ירדן, יצחק רבין ראש הממשלה וביל קלינטון נשיא ארצות הברית. בהסכם השלום הדגישו שני הצדדים את השאיפה "לשלום צודק, בר קיימא וכולל במזרח התיכון... המבוסס על חירות, שוויון, צדק וכבוד לזכויות אנוש בסיסיות", שלום המבטיח את זכותן וחובתן של שתי המדינות "לחיות בשלום זו עם זו... בתוך גבולות בטוחים ומוכרים", לפתח "יחסים ידידותיים ושיתוף פעולה" ולהבטיח "ביטחון בר קיימא" לשתי המדינות.

The patient protection and affordable care act: the highlight of the social legislation of President Barak Obama's administration, which was given the name "Obamacare". According to the main clause of the reform proposed by the law, all American citizens are obliged to purchase health insurance, and will be fined if they do not do so.

The law was approved in Congress on March 21, 2010. Obama declared that he regards the law as his biggest political achievement. However the law had many opponents.

חוק הגנת החולה וטיפול בר השגה: גולת הכותרת של החקיקה החברתית של ממשל הנשיא ברק אובמה, שזכתה לשם "Obamacare". על פי הסעיף המרכזי ברפורמה שהחוק מציע, כל אזרח אמריקני יחויב ברכישת ביטוח בריאות ואם לא יעשה כן, ייקנס. החוק אושר בבית הנבחרים ב-21 במרץ 2010. אובמה הצהיר כי הוא מחשיב את החוק כהישג הפוליטי הגדול ביותר שלו. יחד עם זאת, היו לחוק מתנגדים רבים.

Censorship in Facebook: Removing content that encourages violence (such as posts calling for murder or videos that present terrorist attacks in a positive light), prohibition of shaming, closing the pages of terror organizations, content that constitutes a threat to public safety, calls to overthrow a regime, hate content, or content that praises criminal activity. Reporting writers of posts who announce their intention of committing suicide to the legal authorities.

צנזורה בפייסבוק: הסרת תכנים המעודדים אלימות (למשל, פוסטים הקוראים לרצח, או סרטוני פיגועים שמציגים אותם באור חיובי), איסור על שיימינג, מחיקת דפים של ארגוני טרור, תכנים שמהווים איום על בטחון הציבור, קריאות להפלת משטר, תכני שנאה, או תכנים המשבחים פעילות פלילית. דיווח לרשויות החוק על כותבי פוסטים המכריזים על רצונם להתאבד.